

Z wokandy. Warunki otrzymania specjalnego zasiłku celowego

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: piątek, 09, maj 2025 10:02

Patrycja Grebla-Tarasek

Odsłony: 938

Warunkiem otrzymania specjalnego zasiłku celowego jest nie tylko wykazanie konieczności zaspokojenia niezbędnej potrzeby bytowej, ale też zaistnienie "szczególnie uzasadnionego przypadku". Wprowadzenie przez ustawodawcę tej przesłanki związane jest z tym, że świadczenie to może zostać przyznane w sytuacji, gdy wnioskodawca przekracza kryterium dochodowe.

Ustawodawca nie zdefiniował tego, co należy rozumieć pod pojęciem "szczególnie uzasadnionego przypadku". Dlatego też wymaga ono odniesienia do każdego indywidualnego przypadku. O uprawnieniu do świadczenia z art. 41 ustawy o pomocy społecznej nie decyduje dochód strony, lecz sytuacja życiowa, w której się ona znalazła. Podkreślenia wymaga, że z tej formy pomocy społecznej nie można wyprowadzać wniosku, że przyznanie tego rodzaju zasiłku jest obowiązkiem organu, tak jak czyni się to w odniesieniu do osób spełniających kryteria dochodowe. Przyznanie bądź odmowa przyznania specjalnego zasiłku celowego uzależniona jest nie tylko od tego, w jakim stopniu podstawowe potrzeby wnioskodawcy mogą zostać zaspokojone z jego własnych środków, ale przede wszystkim od wystąpienia szczególnych okoliczności, w związku z którymi konieczne jest udzielenie wsparcia pomimo przekroczenia kryterium dochodowego.

Musi to być zatem przypadek na tyle charakterystyczny i odbiegający od sytuacji innych osób znajdujących się w trudnym położeniu, że uzasadnia przyznanie pomocy z uwagi na nadzwyczajność zdarzenia, które wystąpiło i jest na tyle dotkliwe w skutkach, że dana osoba sobie z nim nie poradzi, nawet przy uwzględnieniu możliwości ludzkiej zapobiegliwości.

W niniejszej sprawie skarżącym była osoba, której odmówiono przyznania specjalnego zasiłku celowego. Jak ustalono w toku sprawy skarżący jest samotny, bezdzietny, nie posiada zobowiązań alimentacyjnych, prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe. Jego rodzice nie żyją, natomiast ma siostry, które wprawdzie również korzystają ze wsparcia z pomocy społecznej, więc nie pomagają mu finansowo, lecz w miarę możliwości udzielają mu wsparcia w prowadzeniu gospodarstwa domowego. Skarżący nie pracuje zawodowo, jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym, z orzeczenia wynika, że skarżący może być zatrudniony w zakładzie pracy chronionej. Jego dochód stanowi zasiłek stały w kwocie 1.000 zł.

Zdaniem Sądu organy obu instancji trafnie oceniły, że materiał zgromadzony w sprawie nie pozwalał na stwierdzenie, aby w przypadku skarżącego wystąpił szczególnie uzasadniony przypadek. Sytuacja skarżącego, choć niewątpliwie trudna, nie odbiega jednak w zdecydowany sposób od sytuacji innych osób potrzebujących i wnioskujących o przyznanie świadczeń z pomocy społecznej. Jak wynika z akt sprawy skarżący posiada stały, choć niewysoki dochód, utrzymuje się z zasiłku stałego, korzysta też ze świadczeń z pomocy społecznej. Jego przewlekłe dolegliwości zdrowotne, w tym pogarszający się stan zdrowia, i umiarkowany stopień niepełnosprawności nie mogą być uznane za mieszczące się w pojęciu "szczególnie uzasadnionego przypadku". Okoliczności, takie jak możliwości zarobkowe czy stan zdrowia wnioskodawcy występującego o przyznanie świadczeń ze środków pomocy społecznej, należą do normalnych okoliczności i ich wystąpienie nie przemawia samo z siebie za wystąpieniem szczególnie uzasadnionego przypadku, o którym mowa w art. 41 ustawy o pomocy społecznej.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 17 kwietnia 2025 r., sygn. II SA/Ol 20/25

Źródło: [CBOSA](#)